

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษางานในสถานประกอบการเพื่อพัฒนารายวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ : กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคระดับ
หน่วยกิตของวิทยานิพนธ์	9 หน่วย
โดย	นายวินัย วรพันธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร. กัลยาณี จิตต์การุณย์ ดร. คฑา ชื่นตา
ระดับการศึกษา	ครุศาสตร์อุดสาหกรรมนาบัณฑิต
ภาควิชา	ครุศาสตร์เครื่องกล
ปีการศึกษา	2542

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปและงานอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา ในสถานประกอบการ รวมทั้งความสอดคล้องระหว่างงานอาชีพกับเนื้อหาวิชาที่ปรากฏใน แผนการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิค ระดับ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ จากวิทยาลัยเทคนิคระดับ ระหว่างปีการศึกษา 2536 - 2538 จำนวน 69 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบบันทึก แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ (%) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ส่วนมาก สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2536 เป็นพนักงานตำแหน่งช่างซ่อมบริการรถยนต์ของบริษัท เอกชนซึ่งเป็นตัวแทนจำหน่ายและศูนย์บริการรถยนต์ที่ตั้งอยู่นอกเขตจังหวัดระดับที่มีขนาดกลาง ระยะเวลาในการทำงานของพนักงานอยู่ระหว่าง 1-2 ปี รายได้ประมาณ 5,001 - 6,000 บาท/เดือน การปฏิบัติงานเป็นก้าม/ทีม ความรู้ทั่วไป คือ ภาษาอังกฤษ คุณลักษณะที่ใช้ในการปฏิบัติงาน คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการตรงต่อเวลา การติดต่อ/ประสานงาน ใช้วิธีพูดคุยกับผู้คนหารือกัน และใช้โทรศัพท์

2. ตำแหน่งหน้าที่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา ช่างยนต์ ประกอบด้วย ช่างซ่อมบริการ พนักงานรับรถ และเจ้าหน้าที่พัสดุ

3. ความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานมีดังนี้ คือ

3.1 ความรู้ ได้แก่

1) ความรู้ระดับขั้นสูง เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎี ระบบ และเทคนิค วิธีการทำงาน ซึ่งสามารถกำหนดเป็นองค์ความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา วิเคราะห์ และกำหนดขั้นตอนการทำงานที่สลับซับซ้อนและยุ่งยากได้ เช่น หลักการทำงานของระบบระบบทุกประเภท ความร้อน ระบบหล่อเย็น ระบบไฟจุดระเบิด ระบบนำ้มันเชื้อเพลิง เกียร์อัตโนมัติ เครื่องมือวัดทางไฟฟ้า ระบบเบรก และระบบปรับอากาศในรถยนต์ เป็นต้น

2) ความรู้ระดับขั้นกลาง เป็นความรู้ที่นำไปสู่ความเข้าใจข้อเท็จจริงและ หลักการ ซึ่งสามารถตีความหรือแปลความหมายเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานที่ไม่ยุ่งยากได้ เช่น วงจรต่าง ๆ ในเครื่องยนต์ วงจรไฟฟ้าในรถยนต์ อุปกรณ์ในระบบต่าง ๆ และโครงสร้าง ของรถยนต์ เป็นต้น

3) ความรู้ระดับขั้นต้น เป็นความรู้พื้นฐานและความรู้ทั่วไปที่ช่วยเสริมให้งาน มีคุณภาพ และประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น เช่น ชื่อชิ้นส่วน แบตเตอรี่ อุปกรณ์ไฟฟ้า และวัสดุประกอบ ได้แก่ นำ้มันเชื้อเพลิง นำ้มันหล่อเย็น สารหล่อเย็น สารทำความสะอาด เช่น นำ้มันคอมเพรสเซอร์ เป็นต้น

3.2 ทักษะ ได้แก่

1) ทักษะระดับขั้นสูง เป็นทักษะที่ต้องนำความรู้ และเทคนิคหลาຍ ๆ ด้าน มาประมวลเพื่อประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมในแต่ละงาน มีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ยุ่งยาก สลับซับซ้อน เช่น การวิเคราะห์สภาพและปัญหาของระบบ การตรวจสอบและปรับแต่งอุปกรณ์ และการทดสอบ ประกอบชิ้นส่วน เป็นต้น

2) ทักษะระดับขั้นกลาง เป็นทักษะที่สำคัญความชำนาญ และประสบการณ์ การทำงานมาแล้ว ขั้นตอนการทำงานไม่ยุ่งยาก ไม่สลับซับซ้อน เช่น การตรวจสอบ การตรวจเปลี่ยน และการปรับตั้ง เป็นต้น

3) ทักษะระดับขั้นต้น เป็นทักษะง่าย ๆ ที่ทำเลียนแบบตามตัวอย่างหรือทำตาม คำสั่ง ไม่มีข้อกำหนดหรือลำดับขั้น เช่น การทดสอบเปลี่ยน การบำรุงรักษา การทำความสะอาด และการจัดเตรียม เป็นต้น

4. ความรู้และทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา มีความสอดคล้องกับ เนื้อหาวิชาที่ปรากฏในแผนการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา ช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคยะรัง

5. เนื้อหาวิชาที่ไม่สอดคล้องหรือที่ไม่ปรากฏในแผนการเรียนของวิทยาลัยเทคนิค ยะรัง นั้นส่วนมากจะสอดแทรกอยู่ในรายวิชาอื่น ๆ และ/หรือเป็นเนื้อหาที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้ผ่าน การศึกษามาแล้วในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างยนต์

6. ความรู้และทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและไม่ปรากฏในเนื้อหารายวิชาใด ของแผนการเรียนการสอน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา ช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคกระปุ๊ ได้แก่ มนุษยสัมพันธ์ งานพัสดุ การเขียนรายงาน และ การจัดเก็บเอกสาร

คำสำคัญ (Keywords) : ผู้สำเร็จการศึกษา / งานอาชีพ / ความรู้ / ทักษะ / ความสอดคล้อง